

**Ὁ Θεωδωρὸς, ὁ πρῶτος τῶν σοφῶν,
ἐμπρὸς εἰς τὴν Πυθίαν τῶν ἀελφῶν.**

Θοδ.— Μὴ πολὺμου νίον μίνος
ἔρχομαι στεφανωμένος
'στὸ Μαντεῖον κατ' εὐθείαν
νὰ ρυθίσω τὴν Πυθίαν.

Πυθ.— Ὅπως τοὺς καιροὺς τοὺς καλοὺς
δὴν ἀστράπτω, δὴν βροντῶ...
καλῶς ἴλθεε, νου μεγάλε,
'ρῶτα καὶ θεὸς ἀπαντῶ.

Θοδ.— Δίε μπαλιῆ νὰ ξαναβάλω;
λαίλους λόγους ν' ἀπαγγίλω;
σκύφημα κόκκινη νὰ βάλω
καὶ νὰ ρίξω τὸ καπίλω;

Πυθ.— Οὐκ ἂν ὄμη παγηγῶραις
καὶ τοὺς χρόνους τοὺς καλοὺς,
οὐδ' ὡς πρῶτον ἔξελαις
τὰ γαλιῆ τῆς Καρκιλοῦς.

Ἦν τὴν σκυφὸν δι' ὀφθαλμοῦ
οὐχ' ὡς πρότερον ἄριστοι,
κάτω τοῦτον καταρριφίς,
ὡς φασι θὰ τάβρης σκυφῶν,
κ' ἄντι σκυφῶν ἀναλήψης
τὴν ψηλοκαπιλαδῶρη.

Ἦν δ' ὡς ἔλλοιτε λιμάρης, Κορδονάρη λιμαδῶρη,
οὐ καλίσουσι σε τῶρα

Ναπολιόντα μεγάλου μὴ θριάμβους καὶ Μαριγῶνα,
κἂν λαλής κἂν σιωπῆς
ἔσται Κορδονάτος πᾶς
ἄσπυρ ταίρος ἢ καὶ ρίγνα.

Οὐκίτι νῦν ἀκούσονται τὰς ρήσεις τοῦ παππούλη,
μηδὲ κτυπήσει διὰ σὺ ζουρᾶς τι καὶ νταούλι,
οὐκίτι σκούφου παρβαλῶν ὑμνήσουσι τὸ χροῖμα
καὶ Κορδονεὺν λαλιούσαν, ἔσθετε λαλῶν κόμμα.

Βοδο φανήσονται ὑπάραιτε, καὶ σὺ γὰρ εἰς μιλιὰ
θρηνησεὺς γερότατα τοῦ κόμματος τοῦ γαλι...
Θοδ.— Τί λῆς; νὰ ζυγισθῶ κ' ἰγὼ καθὼς τὸν Βασιλῆα;
Πυθ.— Νὰ ζυγισθῆς, κύρ Θεωδωρ, μὰ εἰχως τὸ κεφάλι.
Ἥμῖρα δ' ἰσχυρίσεται χερσὸν ἰσχυροῦσα,
τότε δ' εἰς εἰ θ' ἀνάσσει
μόλις παρὶ τοὺς εἰκοσι,
κ' ἔσται τὸ κόμμα τὸ κλεινὸν Σπραντασπαδουσα.

Ταῦτα εὐθίγγεται πρὸς σὺ, τὸν πρῶτον ἐν τοῖς πρῶτοις,
ἀπὸ τοῦ τρίπουδός αὐτοῦ Πυθίᾳ χρημοσῶντι,
ὁ Παρλιότος δηλαδὴ μὴ κόμμα μαντύλας,
ἀνακληρῶν τὸν Φασουλήν, ἀπόντα ὅστας Ἀντίλλας,
ὡς δίπου μὴ φαιόμενος, ὑπέρπουσι θίως ὄν
ἀρ' ἕς ἀνήθης ἄριστος περιλαμπή πυρῶν.

Ὁ Γεωργὸς Βασερῆνος, μαλλί, σπουδὴ νειτῆ,
ἱστοροῦσι ἐσχάτως τῆρας ἰσθίης πρῶτος. Πλοσοφ...

Ὁ Παρλιότος σίμαρον κατὰ χερσὶ ἀρίστου
καὶ ἐν Βουβλίᾳ ἴσθως μεγάλης ῥήσεις γίνουσι,
ὁ κύριος Φιλίππος, ὁ Φουτιόσης ἴσθου,
ἔστιν κ' ἰστοροῦσται τὸν Ἰσθὸν Βερῶν.

Λαμπρὸν νὰ Ἀληθῆρας τοῦ Κίσιου Πασαγῶντι,
ῥῶσι, βουδὸν εἰδύλλας, καὶ ἰσθεντῶν τοσῶν.

Ὁ κῆρ Σίρου Γενουσῶντι, τετραγωνία κεφάλι,
ἰσραυθῶν τὴν κῆρ τοῦ τῆρας Κατρηγῶντι,
μὴ τὴν ἄλῆσι θηλοῦσι, τὴν παύρη τὴν κούσι,
κ' ἴσθιν χερσὶ μεγάλης κ' ἴσθιν ἕνας γῆρας τῆλλας.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον, ἑλο μέτρα καὶ ρυθμῶν
'στὸν Πινάκωτῶν τὸν θρόνον, δεκαπένητα ἀριθμῶν.